

er Tilfældet, at lyde paa dansk Krønmønt, eventuelt omsat til Francs, Reichsmark, Sterling og Dollars, tillige skal kunne udstedes saaledes, at de alene lyder paa udenlandsk Mønt efter derom af Tilsynsraadet tagen Beslutning, som dog maa tiltrædes af Finansministeren. Denne Ændring er vel neppe af nogen stor Betydning, idet de udenlandske Obligationsejere gennem de allerede nu udstedte dobbeltmøntede Obligationer har haft og fremdeles ifølge Loven kan faa Adgang til at modtage deres Renter i fremmed Valuta. Men paa den anden Side er det jo ikke udelukket, at det kan blive hensigtsmæssigt ved eventuel Optagelse af Hypotekbanklaan i Udlandet, saafremt man maa finde saadant formaalstjenligt, at der haves Hjemmel til at imødekomme et fra en udenlandsk Laangiver fremsat Ænske om, at de Obligationer, der udstedes for et saadant Laan, alene kommer til at lyde paa udenlandsk Mønt. Og jeg ser ikke rettere, end at det i Realiteten vil blive det samme, som nu er gældende for de allerede udstedte dobbeltmøntede Obligationers Vedkommende, bortset fra, at det maaske kan være hensigtsmæssigt for et saadant Laans Afsættelighed ogsaa at kunne udstede Obligationerne alene i udenlandsk Mønt. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, for saa vidt angaar denne Ændring.

Jeg vil ligeledes anbefale de Ændringer, der er indført i den gældende Lovs § 11, hvorved det udtrykkelig fastslaaes, at Rigsdagen skal vælge 4 Medlemmer til Bankens Tilsynsraad som efter Loven af 1917, medens Finansministeren, som hidtil, skal vælge indtil 2 Medlemmer, ligesom der er Adgang til desuden at lade de Kommuner, som eventuelt maatte optage Laan i Henhold til Lovens § 10, i Fællesskab vælge 1 Medlem. Ved den sidste Revision af Loven i 1921 blev Tilsynsraadets Medlemsantal udvidet til at omfatte indtil 7 Medlemmer i Stedet for tidligere 5 Medlemmer. Grunden hertil var, at da man fik Tilføjelsen om Kommunelaanene i § 10, mente man, at de Kommuner, der eventuelt optog saadanne Laan, skulde være repræsenteret, og der blev derfor ogsaa givet Finansministeren Beføjelse til at vælge 2 Medlemmer i Stedet for som tidligere 1 Medlem. Saafremt imidlertid Kommunerne ikke benytter sig af den Hjemmel, de har faaet ved Tillæget af 1921 til at optage Laan gennem Hypotekbanken og derefter vælge et Medlem, er der vel heller ikke Grund til, at Finansministeren vælger mere end 1 Medlem,

idet der da vel neppe er Grund til at have et Tilsynsraad større end 5 Medlemmer, og jeg forudsætter derfor, at det bliver ved det nuværende, for saa vidt Kommunerne ikke benytter sig af deres Hjemmel til at optage Laan.

Der er yderligere indført nogle Bestemmelser om, hvorledes der skal forholds, hvis et Medlem udtræder: at der saa skal vælges et nyt Medlem for den tilbageværende Del af vedkommende Medlems Funktionstid. Denne Ændring synes ogsaa naturlig og rigtig. Ligeledes er det fastsat, at Revisorerne vælges paa 3 Aar, samt hvorledes der skal forholdes, hvis en af Revisorerne træder tilbage inden de 3 Aars Udløb. Det er naturligt at fastslaa bestemte Regler derfor, saaledes som det er foreslaaet her.

Endelig er i den nye Affattelse af § 11 Bestemmelsen om, at Direktøren ikke udnævnes som Embedsmand, udgaaet, idet man finder en saadan Bestemmelse urigtig, efter at Stillingen som administrerende Direktør ved Normeringsloven er blevet indføjet paa Statstjenestemandsløven. I øvrigt er det naturligt, at Finansministeren skal godkende saavel Hypotekbankens Lønningsreglement som dens Honorarlønninger.

Disse Forslag er stillet af Direktionen med Tilslutning fra Tilsynsraadet, og jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse samt tilsige Partiets Støtte til hurtig Fremme af det.

P. J. Pedersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling. De fleste af de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, tilsigter kun Fuldstændiggørelse og Tydeliggørelse af de Bestemmelser, der indeholdes i de allerede gældende Love om Hypotekbanken. Naar det foreslaas at fastsætte Antallet af de af Tilsynsraadets Medlemmer, som vælges af Rigsdagen, til 4, og naar det i det hele taget er nødvendigt at stille dette Forslag, skyldes det formentlig en Mangel paa Opmærksomhed ved Affattelsen og Vedtagelsen af den sidste Lov om Ændringer i Hypotekbankloven. Det skyldes formentlig dette, at medens der i den oprindelige Lov af 1917 var fastsat, at hvert af Rigsdagens Ting skulde vælge 2 Medlemmer, blev Bestemmelsen i Loven af 1921 affattet saaledes, at Rigsdagen valgte 2 Medlemmer. Jeg deler den Betragtning, at det maa findes naturligt i den Lov,